

յաջրդէն կարելի է տեսնել: բազմաթիւ արձանագրութեանց մէջ կը նշմարուի ա) բուզն ուղիւր բուզ յեւ մը, այսպէս ջեր. Ա. 2, ջեր. Բ. 3, Մարաշն Առ. 1, Օրդասու 2, բոր 2, բուզ. 1, սիրջովու 1, բ) երկրորդ տեղիքը բուզնց մը. այսպէս նոյն արձանագրութեանց մէջ ջեր. Ա. 2, ջեր. Բ. 4 (?) Մարաշն Առ. 3, Օրդասու 2, բոր 2, բուզ. 2, սիրջովու 2: Բաց աստի Համայնք մէջ Ա—Գ 1 նշնպէս երկրորդ տեղիքը բուզնց մը կը նշմարուի, մինչ հոս առաջին տեղի ջոխանակ բաց ձեռքին՝ կայ ասպատան + ՇՇ¹: Այս աստուածոց յատկանից՝ ասպատան + Խ կը գտնուի նշնպէս բուզ. ի 3. Գիրինի Բ. 2, եւ խաղըս կ'ենթադրեմ նաեւ իվրիի Ա. 1 մէջ ուր որ ես Եւսէնի Ար 1 ասիստակին հակառակ կ'ընդունիմ թէ պարզ Խ նշանը կայ, որ եւ անմիջապէս քովզ գտնուած բեկրին վայս ասպատանը կը լրացնէ: Վերջապէս Գիրինի մէջ Ա. 4, Բ. 6 (հման նաեւ Բ. 1 եւ 2) առաջին երկրորդ նշն մը կայ (աստան. Ար 2) որ հաւանակնարար եւստանելը կը ներկայացնէ:² Այս ամէնէն կը հետեւի որ 1. բուզ յեւն արձանագրութեանց մէջ առաջին աստուածութեան մէջնադրումն է, եւ այն՝ պարական աստուածութեան: 2. բուզնցը՝ երկրորդ եւ հաւանակնարար իգական աստուածութեան մէջնադրումն է, թերեւս այն աստուածութեան զըր թագուհուց մը գլուխվ՝ կը տեսնենք ջեր. ի Ա. 2, 5, ջեր. ի Գ. 3, գրականի (նշան մը, ասիստակ Գ. 8) մէջ՝ բաց աստի երկրորդ տեղիքը բուզնցըին կանգուն գործածութիւնը կը ցուցնէ որ առաջին աեղիքը դժուած այլշաայ կանգուն մէջնադրումները (բաց ճեռ, ասպատան + Խ, եռապանդէն) մի եւ նոյն աստուածութեան ծանուցիչներն են, եւ այն՝ անշուշտ աստուածոց պետին, բուզնցըով բացատրուած աստուածուհուն էրկան: — Այս երրու գլուխոր աստուածութեանց մէջնադրումներէն զամ՝ արձանագրութեանց մէջ Գ) երրորդ աստուածութեանց մը մէջնադրումները կան, այսինքն՝ առէ մը երկնցուած ձեռք մը Պ. օ. ջեր. Ա. 3, ջեր. Գ. 2, գրական, իվրի Ա. 2, Մարաշն Առ. Բ. 5) երիկ մարդու մը վարի կէսը, երկու քալզ սրունկները ներկայացնելով,

¹ Ասոր տեղ յաջրդներուն մէջ Խ.

² Եթէ եւ նոյն համան իր աստուածութեան մէջնադրումն կազ նաև առաջին արձանագրութեան մէջ, զըր պետք է լի փոխէն նշաննի հետ, ինչպէս Եւսէնի ըրածէ (ասիստ. Գ. 9) գմին, ջեր. Գ. 4:

զ. օ. Գիրին Ա. 4, Բ. 6, (տախտ. Ա. 4), որուն հետ անշուշտ ջեր. ի Գ. 4 երկասրուն պատկերը նոյն է, դ) որովհէտեւ Համայի Ա—Գ տայրի Ո Դ Ո ՇՇ¹ ի նշանը, զըր կարելի է գեր ատշաւի վայ նշմարել², ջեր. Գ. 4 ի երկասրուն մէջնադրումն պէս նման բան մը կը բացատրէ, ուստի ասահովաբար կընակը ընկրունիլ որ նաեւ Ո Դ Ո Խ ի ուրի մէջնադրումն ներկայացնուած աստուածութեան հետ մի եւ նոյն է: Միւս կողմանէ ալ ջեր. Գ. 2 ի համեմատ այնպէս կ'երեւայ թէ՛ առ ի շեղ երկուցուած ձեռքը Ո Դ Ո Խ հետ նոյն ըլլայ ուրեմն ո, ո եւ է մի եւ նոյն աստուածութեան ներկայացնեն: Այս պէս կամ Ա—Գի մէջ աստուածամուքին եւ երրորդ աստուածոց մ'երրորդութիւն մը կայ, մի եւ նոյն երրորդութիւնը՝ որ կը նշմարուի Գրականին մէջ, դարձեալ (թէ եւ քանի մ'այլ աստուածութեանը ճոխացեալ) ջեր. Ա. (Ե. Բ.?) ի Մարաշն առիսի, գիրինի մէջ: Միայն երկրորդութիւնը՝ պայմանն աստուածոց պիսն եւ իր ամենունը՝ կը նշմարուի Օրդասոյի, բորի, բուզ. ի կիրջողութիւնը մէջ, իսկ միայն երկու այր աստուածութիւնիք՝ Իվրիի մէջ եւ ատշաւին վրայ:

Ա Յ Լ Ե Ր Ա Յ Լ Ք

Ն Ո Ր Հ Ր Ո Ւ Ր Ո Ւ Ր Ո Ւ Ր Ո Ւ Ր Ո Ւ Ր

63. H. ADJARIAN, Etude sur la langue Laze. Paris 1899.
8° pp. 110.
64. ԱՌԱՋԱՐԻ Ա. Գալիէլ, Նրա կեանց եւ գրաւակն զրունակութիւնց: Տի. տպ. Ս. Եարած եւ Ըսկ. 1899, 8° 102 էլ. Գրնն. 25 կ. [Թիֆլ. 4. Հար. Ըսկ. 10. 157:]
65. ՎԱՀԱՀԱՅԱՎՈՒՐԻ, Հօնայ Աբնէրը, որ ուղիւնչը տեսնէ: Թագամ. Օր. Ը. Ն. Թիֆլիս. 1899 Տպ. Ս. Մարտիրոսանց (Թիֆլ. Հայոց Հրատ. Ըսկ. թ. 155) էլ 17. Գրնն. է Հ է:
66. E. TEZA, Traduttori nuovi e vecchie Visioni. Notezelle Dantesche. Venezia 1899. 8° pp. 26.
67. ԷՀՀ. Դ Դաշտան. Թիֆլիս, տպ. Մ. Դ. Խոտիկունցին. 1899. (Թ. Հ. Հոտը. Ըսկ. թ. 163.) էլ 280. Գրնն. 80 կուկէ:
68. H. A. ADJARIAN, Étude sur la langue Laze. Բալբարվին ութիւն ասպարեզ մ'ընթարսէ է Հայական, Ամանան, քննութեան նիւթ տանենով Լաւ զերս լեզուն: Գրաւածքն անի ըրյա տեսած է սպարտիս և կուագիսական Ընկրութեան Տեղեկագրութեան մէջ (Mémoires de la Société de linguistique de l'Arménie).

¹ Աւոր տեղ յաջրդներուն մէջ Խ.

² Եթէ եւ նոյն համան իր աստուածութեան մէջնադրումն կազ նաև առաջին արձանագրութեան մէջ, զըր պետք է լի փոխէն նշաննի հետ, ինչպէս Եւսէնի ըրածէ (ասիստ. Գ. 9) գմին, ջեր. Գ. 4:

tique de Paris, tome X, p. 145—60, 228—49
364—401, 405—448.

Ըստ ներքածութեան լաբէրէնն արգէն կը սուլելու վայ է, գննէ այս կամածը կը տպրէմա ցաննին շատ պարագաներ։ Լացին երկրու մնջը ամառապատճեն կը տարածածի Բաթօւմին մնջը Պղատոննա Սեւ ծեփան եղեղը, Ները գեղ մինչւել Զիդանա։ Սախայի քրիստոնեայ Լազիրը և Պարսկայ պարագաները եւս իրատառութեան տակ՝ արդի հանճախու եղած են եւ իրենց վրենի յար կի Համբարին, թէեւ իրենց շշշը կը մասնաւու վրենիք. եւ ասոնք կը բնակին Լազերու երկրի արքաւամատղողը՝ Պղատոնայէն մինչւել Տրապիզոն եւ գեղ ի ներկ է առաջ կը. Կիրաւիչանաւ առ այս լա գիշեցն, որ մահմետական կը բարը կը գուանին, ի գնակինի, Տրապիզոնի շըմակոյցն մինչւ Բաթօւմ եւ արգէն շատ տեղ միայն տաճկէրէն կը խօսին ուրիշ տեղեր՝ լազերէն ու ատամերէնի ի միասնի. այս պէս անմասնաւ, Օֆ, Ափրիլնէն եւ Երիզա միայն ատամերէնի կը խօսին. կը ման միայն Ռէիսու Արխանք, Վիս, Խօր եւ Բաթօւմ, ուր լազերէնն այլ եւսոյ բարաւանները կը խօսինն Բարբառաններ ալ Իրուրէմ բարաւանն տարբեր են, այսու որ ուղարկութիւն վրայ էամասի գժուարաւ կի Հասկենայ Բաթօւմ ամի արքաւ յականզն լազերէնի Հնամաց կառ կասեան ճոխութիւնն պահուած է (այսպէս երեւ խմբեր հնամացն ի, որ, ph, d, t, th են), որ Բաթօւմ կը կարուած է. Խօր, Ոթիսա, Երիսաւի և ին միանին ու ու է ի են եւ ունամանաւ առ այս են.

Այսպիսի հետաք ըստից ըստ երեսութիւն կոր
առելու մասնաւծ՝ լեզու որ գիրել մուացու
թենի, հաւաքել անի բառացուցակ մը, յօրինեած
էերականական յօրինաւածութիւն մ'այս առաջ
էն, պէտք եկը մեն արդինք համարի ։ Հեղինակ
ին ծանօթ են միան երեք՝ շատ մասամբ թերա
կաստան աշխատասկրիթիւններ այս մասին, Կա
պրմիթ գրասանք իւր ՝ բացալվեցաւ Ասիս, որոք մէջ (Klaproth, *Asia polyglotta*, Պարսի 1823) Ռուսին՝ Լազերի լեզուի մասին, քածած էր ինչնիւն գիտ
առելեանց ձեւաբանին տեղիկաբար մէջ (Rosenthal
über die Sprache der Lazeri, ի դիմ Abhandlungen
der Berliner Akademie der Wissenschaften, 1843) եւ վերապետ էրքերով այլառաս
սիրութիւնն իւր ՝ կաւաստան ցեղին լեզուները
երկարութեան մէջ (Erckert, Die Sprachen
des kaukasischen Stammes, Վենեսա 1895) ։
Սունց առաջին մայր հաւաքածոյ որ կը կը ներ
կոյացնեն քանի մէ հարիւր բառերու Խորի Քրա
պիզոր եւ քէմերի բարբառներով. երկրորդ՝
Ալինոյ բարբառը կ'առանձնահարու, գրիթէ լիսա
բառաց քերականաւուն մ'ասին այն լեզուն են
բառացոցակ մ'այր 500 բառերու. իսկ նկրպար
քըքին մէջ նշնչափ թուով բառերու հաւաքա
մը կայ Աշուշան մէկ երկու ուրիշ գրասաճներ ա
կնան գտնուիլ, այսուոյն Առանձնան իւր որոք իւ
յետագութեան մասին մէջ (լի 109) իշշանակ
ըսրորդ գործ մ'ալ Անգլիայի Peacock հրապառու

Այս ամէնք ամենեւնը՝ չեղուր լաբերէն
լեզու ուստի համար, շատ ալ պախացաւ և
յատիսակէ եղբէրու գործի. Ասոր համար ձեռնա-
արկած է հեղինակին այս գործին, որ կը պարու-
նական սահ բարարակ էք, երկրորդ՝ փերախոն-
թիւն էք, և երրորդ՝ քանի ոք բնադրիներ. —
Առաջին մասն՝ “լազերն գործիւնն” Բարուրունը
p. 4—66: dictionnaire (laze-français) գործիւն
մէծագոյն մասը իր բոնէն Ճեղինի իւր աշխատա-
սիրածեան հիմն առած է բաթօնմի բարատան,
որ ուսած է բնիկներէն և Պայսիս, մէտոյ ի
Կարին ուրիշ լազէ մը՝ “Սովի օդին”, որ բնիկ
Աթինացի է, սասաւ է նոյն առելոյն բարատան
ձեւերը, զորոնք նոյնակէս ամէն տեղ կը նշանակէն:
Վաղողութեան համար զործածած առած վե-
րաբիշեալ գործերը՝ միւս բարատաներուն համար
Ասոր համար բառգրէին մէջ յանախ կը հանդիպին
համառուսութիւններ որ նոյն բարատաները կը նշա-
նակէն: — Երկրորդ եւ կարուր մասն է Համեմա-
տունին քիչուններուն լույսին բորբոքուներուն
(p. 67—101: Grammaire comparée des dia-
lectes lazes), բառնուիկը դիմու բառնուածք: Եր-
րորդ մասն է “քանի ոք բնադրիներ”, (p. 101—108:
Quelques termes (originaux), խասկցութիւնը
բաթօնմի բարատան, եւ շար երդ Աթինացին:
“Ենու-գրութեան”, մը (p. 109—110 Postscriptum) կա փասի գործը, ուու իրը յանելուածք գործ
է Peacockի ժողոված բառաձեւ իւրէն քառականք մը:

Երկասիրութիւնը ինամով աշխատամիրուած
կ’իւրեալյ, յասկական քերականութիւնը, գոնէ
այս պահառաւութիւնը կ’ընեն ոչ՝ մասնաւունք վայու-
մանական է որ մասնաւունք կ’ինայ գործին ար-
ժեքը ոչ գուածել, թերութիւնը մասնանիշ բնեւ,
եւ ուղղութեանց կարօնները յերեւան հանեւ:

կութեանց անօրը բլլայի պապցուցած են։ Եյսօր որ Գալիքէնան գատին արձանադրութեանց կարևորագոյն, եւ Գալիքոսի ու Նիկոլինի նամակներուն մեծ աղոյն մասը հրատարակւած եւ ուսումնաբրուած է՝ բայմաժի առաջպեսներ մշխադին վերցած ու շատ մը թէիր ենթադրութիւնը ուղղուած են։ Միակ ցանեալին այն է այս ինդրոյ մէջ, որ ամէն մարդ իւր կամքը կամ բաղանքն պապցոյ չհամարի։

Ենք հօսքը մանաւորելով առաջիկոյ կենացդրութեան փայ՝ ստիպած ենք զոցից թէ պատմական մասն՝ ըլլարով հանդերք բաւանան անկալմակալ գրութիւն՝ առաջուն համեմած է կիրա։ Ենիկեցոյ ցէր ցանեալիրով լիբուած ծանօթ թշանակներով — մանաւոր Ա. Գյուղոյ մէջ՝ առաջպեսներով։ Ա ինդրական ու վիճեկ տեղեկութիւններով։

Ա.

65. Վիլիկիր Հռոմէ, Հրեա Աբնէրը, որ ունի չէր ունել։ Վերնաքրիս վրընն հօսքը ո՞ր ունի չէր տեսել։ Համարական բայսուն իրավական բայսուն թարգմանութեան վարութիւնը առաջական է։ Տարով կոյի ծզր Մուզկէ-Խոսնիկ սուլթանին թարգմանութեան ժամանակ Աբնէր Հռոմէ, որ մը զուանքն համար շշարդայած առանց առանց ծանօթ ծանօթներուն կը հնադիմուի, որոց կը հացարդուն վեճ է թագաւորին ինեւ թագուհունց շունը տեսած է, Հրեան անասոց յատկութիւններն ըստին եարք՝ Կ'անեցն թէ չեմ տեսած։ Այս համարական հօսքը ընթէն հակածելի իւրեցները։ Թագաւորին իւ տանին ուր լու մը իւ ծեծեն զըրեան, առանց անոր նշնւա գոշին եւ թարմառէ բերած գեղեցիկ վկայութիւններուն միտ զնելու, մինչեւ ու լուր իւ գոյ թէ ձին ու շունը գուտուած է, ներ Աբնէրէն համար պահանջն թագաւորը, պատասխանեց։ Տարմոյ աշքով չեմ տեսած անասունները, ոյլ անոնց հետքրե տեսնելով։ Հետքրե անոնց յատկութիւններ կամ որպիսութիւնները Աբնէրի անմերժ թիւնը մշշող ելելով հանդերէ գեն։ յիսուն ոսկի ալ վրայ տուա, կ'երեւայ ճիպատի յիսուն հարուածը շաւաց։ Գրեթէ նման գէնք մը կ'երկրորդուի։ Տփիոն Հայոց Հրատարականին արդիւնաւոր ընկերութեան Նր. 155ը՝ սրիշ աւելի օգտակար գորի մը կայ Քոյշ մէլլու մլու էր։

66. E. Teza, Traduttori nuovi e vecchie Visioni. Noterelle Dantesche. Կոյր Թարգմա-

նիշներ եւ հին Տեսիլները ընդհանուր իրադիր մըն է, սակայն լաւ կը յարմարի տեսորակիս, որ նախ ըստ տեսած է Ընենետից գիտութեանց, Դարպութեանց եւ Պոււեստից արքունական Հաստատութեան աերգիաբարոց, մէջ (Atti del Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti, 1899, t. LVIII, parte 2, p. 1—26)։ Խաչկան խորացրին կից Երկրորդական վերնադիրն ալ կ'ըսէ Դամակ գործուն մասին համառօս դարպանի թիւնը են, առաջ իւ նորագոյն թարգմանութեանց Դամակ ակադեմիայի անդամներին կ'ապահով առ այս փորձին՝ զոր ըստ Հ. Արքուն Ա. Պազիկեան, Գանտէի առաջին մասը Թարգմանելու աշխարհաբար լեզուաւ լախական, եւ որ լոյս առանց ի բազմավէպ (1899, էջ 24—27)։ Հայագետ քննադատն այս փորձին նույիրած է Առաջարկութեանց առաջին մասը (p. 1—6), որ Կ'առաջարկ այն ասորհութէ թէ գէտք իւ կ'իրին փորձելու Թարգմանելու, եւ գլուխ համելու յանդ փոխարքութիւնն իր՝ Տեսրակին միւս մասը կը խօսի Երկրու ուրիշ անդամնական թարգմանութեանց վոյ, մն գործ Շ. C. Potterը (1896), միւր Ռ. Garnettը (1896). Միրինն մասը հին գրականութեան “Տեսիլներուն մասին կը խօսի, յասկապես “Յայունութիւն” (Տեսիլ) Ա. Սատուած անին, եւն մասնաբաննեն (որ կոյ նաև հայելէն), յասկ ըրելով կ'անական իւսերը եւն (p. 13 Ա). Տեսրակին ծայրը (էջ 21 եւն) գրասաւ Յաւելուածք, այս Տեսլեան նաև յօւնաբէ բնադրին համեմատութիւններուն իւ կը գրասին Սմբագին Սմբագին է, իւսկ իւ հայագետին ուրիշ գորերէն ալ ծանօթ է, իւնին յատուկ բարձր եւ ծաղկեալ ունի մը։

Հ. Յ. Տ.

67. Իկօ. — Գլուխուուն. Օրինակեր պետական մարդունեւ հաշմակար մարդաւոր գլուխուունի կենացրութիւնն է, Լէօն ծամօթ բնակն եւ ուսնուն գըշով զրուած թէ Հեղինակին անունն եւ թէ իւնիթը մասնուոր յանձնաբարութեան կարստ չեն կ'արթ ու մասք հասաց ծանօթանայ Հաշմակուն մարդաւորին եւ աննաման հանտորին կենացրութիւնն, որուն հրեղն լըզուն տառապեկց եւ ընկերուց ի նպաստ խօսելու շրաբրցաւ միւնք ընթին շունչն էնչպէս որ հինական ալ բասարէ կ'անենակէ, եթէ ամէն պետութեանց մէջ մէջ կ'արդասուններ գանուէին, առապեալ մարդկութեան ցաւերը շուտով կը բուժուի։

Հ. Գ. Զ.

1. Օր. Գ. Համար, Յիսուսւեած պատկանից թէկերութիւնն էջ 12 Աւելուարու, բարոյականութեան բարը հանձներց հրատարած ու Կոյ գումարութեան մասն ու ինչ պատկանից արդարութիւնն է Անշան, անձնանութեան ու մասնակցութիւնն եւուն գործութեան մասնակտ կ'անենական թէ, քանի որ իւրենց վեճին անխուազընթաց թշման հրատարակութիւնը թէ երեսը այսուուր խօսելու անդամներին առաջ անապեսներուն կ'անեցնելու, իսուն շ'արժութիւնը այս ու զնան կ'տերու վկայ առել ծարքանաւ։

1. Յ. Պարունակի Երկերը։ — 2. Պր. Մանուկիսան եւ իր վերջին աշխատավրութիւնն է։ — 3. Պարմ Պողանցի բառապահանաւաց։ — 4. Պող. Վ. Մար — Մաքսուրոս։ — 5. Սոյցայօսկան օզուութիւնն եւ Տաօկանայ։ — 6. Հայ գարկանութեան փառացոյ վրայ ունեցած ազգեցութիւնը։

1. Յ. Պողոսունն Երիւը։ Առուահայ լըզուածք մէջ առիթ ունեցանիք կարդալու թէ Արք. Գիւլա-